Viața, minunile și acatistul Cuviosului David din Evvia

Ediția a doua, revăzută

Carte apărută cu binecuvântarea
Înalt Preasfințitului Arhiepiscop
Justinian Chira
al Episcopiei Maramureșului
și Sătmarului

Editura Areopag
București, 2012

Cuviosul David, grabnic ajutător la vreme de necaz

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Despre Sfântul David Bătrânul este greu să spui cuvinte pe măsura lucrării duhovniceşti a acestuia. Se pot ţine multe cuvântări despre el, despre viaţa sa aleasă, despre nevoinţele sale, despre învăţăturile sau despre minunile sale. Astăzi voi vorbi despre ajutorul dat la vreme de necaz de sfânt tuturor celor care i-au cerut ajutorul. Voi începe cu un cuvânt frumos al marelui stareţ Iacov Tsalikis: „Minunile Cuviosului David sunt foarte multe, nenumărate! Nu ar ajunge nici hârtia, nici cerneala, dar nici timpul ca să scriu minunile zilnice ale sfântului. Este un sfânt mereu prezent în viaţa credincioşilor."

Chiar dacă nu este la fel de cunoscut precum Sfântul Nectarie sau Sfântul Ioan Rusul, minunile care au fost aşternute în scris despre Cuviosul David sunt multe, foarte multe. Şi aproape toate s-au petrecut în vremuri apropiate de ale noastre. Cei care le mărturisesc sunt de multe ori chiar cei vindecaţi, sau cei care s-au rugat pentru bolnavi şi aceştia s-au vindecat, sau cei ajutaţi în fel şi chip de Cuviosul David. În multe din necazurile lor recunoaştem necazurile noastre, în multe dintre problemele lor recunoaştem problemele noastre. În durerile lor recunoaştem durerile noastre. Şi, dacă vom avea credinţa lor, în bucuriile lor vom ajunge să recunoaştem şi bucuriile noastre...

Primele minuni la care voi face referire seamănă, în partea de început, unor ştiri de televiziune. Suntem reeducaţi de televizor, şi privim ştiri despre oameni care au tot felul de accidente, oameni care suferă, din diferite motive, şi viaţa lor e biruită de durere. „Unde este Dumnezeu?" - se întreabă mulţi. „Unde era Dumnezeu în timpul incendiului, sau al inundaţiilor, sau al cutremurului?"

Citind minunile săvârşite de sfinţi, ne dăm seama că Dumnezeu este alături de fiecare dintre noi, şi ajutorul Său vine pe măsura credinţei noastre. Sau, mai bine zis, covârşeşte măsura credinţei noastre. Pentru că noi nu suntem vrednici de minuni, dar El le face în viaţa noastră...

Într-o zi din luna iunie a anului 1990 trei avioane militare zburau deasupra Mănăstirii Cuviosului David. Unul dintre avioane a început să piardă din înălţime şi se apropia de pământ. Când situaţia era scăpată de sub control, avionul a lovit chiar crengile unui pin. Totul părea pierdut. Dar, atunci, în chip minunat, o putere nevăzută a ridicat avionul în sus, iar apoi acesta a zburat ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat mai înainte. Când avionul a ajuns pe aeroport, s-au găsit ramuri de pin agăţate de el, mărturie a minunii. Mama pilotului s-a rugat mult lui Dumnezeu, vrând să i se descopere ce sfânt o ajutase. Şi într-o noapte a văzut în vis un călugăr care i-a spus că e Cuviosul David, că el i-a salvat fiul şi pe cei care erau împreună cu el. I-a cerut să vină la mănăstirea sa din Evvia, pentru a i se închina. Şi,

când femeia a mers în pelerinaj împreună cu soţul ei, pentru a-i mulţumi Cuviosului, văzându-l în icoană l-a recunoscut imediat: „Acest sfânt ne-a salvat copilul", a spus ea, cu inima plină de bucurie.

Dacă nu ar fi intervenit Cuviosul David, avionul acela s-ar fi prăbuşit. Emisiunile de ştiri ar fi comentat cu lux de amănunte accidentul. Dar aşa, întâmplarea a ajuns şi în inimile noastre... Puţini dintre noi zboară des cu avionul... Dar toţi călătorim pe marea acestei vieţi, şi vicleanul diavol vrea să ridice furtună asupra noastră, pentru a ne lua vieţile. Dar noi, dacă purtăm în suflete astfel de prieteni cereşti, vom ajunge cu bine la liman.

O fetiţă pe nume Elena a fost la Mănăstirea Cuviosului David într-un pelerinaj, cu un grup de copii. Acolo s-a închinat la moaştele cuviosului. După două luni a trecut printr-o încercare grea. Aflându-se pe balcon, balconul s-a rupt şi fata a căzut odată cu el, de la înălţimea de şase metri. Ajunsă la spital, doctorii au văzut că avea hemoragie internă şi fracturi la ambele mâini şi la coloana vertebrală. Deşi doctorii se aşteptau ca după un astfel de accident fetiţa să

moară, totuşi nu a fost aşa. Medicul chirurg le-a spus părinţilor: „Mergeţi şi aprindeţi o lumânare. Are un mare sfânt care a apărat-o."

Când s-a trezit din anestezie, fata a mărturisit că mai înainte îl văzuse pe Sfântul David, care o luase de mână şi o dusese până la poarta mănăstirii sale, cerându-i să meargă în genunchi până la biserică. Le-a mai spus că fusese salvată de sfânt.

Dar părinţii fetei şi doctorii nu ştiau despre Cuviosul David. Trei dintre doctori se deciseseră să o opereze pe fată la mâna dreaptă dar, chiar înainte de operaţie, făcând încă o serie de radiografii, au văzut că mâna era refăcută aproape complet. Nu mai rămăsese nicio urmă de ruptură a osului, ci doar o mică infirmitate la mână. Atunci, medicii au exclamat: „Nu ne rămâne decât să ne rupem diplomele..."

Mai mult decât atât, când fata s-a dus cu părinţii la mănăstire, pentru a face ce îi ceruse sfântul, s-a mai întâmplat o minune. Când cei trei le povesteau părinţilor din obşte minunea săvârşită de Cuvios, dintr-o dată mâna fetei s-a vindecat, rămânând doar cu o mică rigiditate, spre amintirea minunii.

Aceasta s-a întâmplat nu doar pentru că fata ascultase ce îi ceruse sfântul, ci şi pentru că nu ţinuse lumina sub obroc, ci împărtăşise şi altora bucuria minunii făcute de sfânt. Unii, primind ajutorul sfinţilor, fie că este vorba de Cuviosul David sau de alţi sfinţi, nu vor să spună altora aceste minuni. Dintr-o falsă smerenie, în loc să Îi mulţumească lui Dumnezeu şi să povestească minunile sfinţilor, le ţin pentru ei. Dar şi această întâmplare ne arată că este bine să facem exact invers...

După ce am vorbit despre micuţa Elena şi despre părinţii ei, voi face referire la un caz care este ieşit din comun. Nu ştiu cine are credinţă atât de puternică precum părinţii unui tânăr, Hrisostom Rigas, care, mergând cu viteză pe motocicletă, a căzut, lovindu-se aproape mortal. Accidentul a avut loc în anul 1988. Părinţii tânărului, care se aflau atunci la Mănăstirea Cuviosului, au fost înştiinţaţi de poliţie să vină de urgenţă la spital. Telefoanele mănăstirii nu mergeau, şi doi poliţişti au venit pentru a le da părinţilor trista veste. Dar părinţii, care făgăduiseră de mult timp că vor merge la Liturghie şi vor da pomelnice acolo, nu au

vrut să plece la spital. Şi-au pus nădejdea în ajutorul Sfântului David şi în ajutorul său. Poliţiştii au plecat, dar după o vreme s-au întors, întrucât fuseseră anunţaţi telefonic că starea tânărului era din ce în ce mai rea, şi era cazul să vină părinţii - dacă vroiau să îl mai prindă în viaţă. Aceştia însă au refuzat, pentru a doua oară. Pare un act inconştient ce au făcut... Da, din exterior aşa pare. Dacă nu avem credinţa lor, e aproape imposibil să îi înţelegem şi să nu îi judecăm. Şi totuşi... ei ştiau că, în urmă cu doisprezece ani, Cuviosul o vindecase şi pe fiica lor, care zăcea la pat, având o boală incurabilă. Aşa că aveau mare încredere că şi de această dată rugăciunile le vor fi ascultate. Aşa că au plecat la spital abia a doua zi, după terminarea Sfintei Liturghii. Şi, ajungând la spital, l-au găsit pe fiul lor în afara oricărui pericol. Iar doctorii nu îşi puteau explica minunea...

O altă întâmplare, la fel de impresionantă, a avut loc în anul 1987. Un om lucra pe ogor cu o maşină de treierat. Din neatenţie, a alunecat şi picioarele i-au căzut între cuţitele treierătoarei. Picioarele i-au fost zdrobite, dar omul a strigat cu disperare, cerând

ajutorul Sfântului David. Cum l-ar fi putut ajuta? Şi totuşi l-a ajutat. Prin minune treierătoarea s-a stricat – i se rupsese cureaua de transmisie. Când a ajuns la spital, doctorii nu i-au dat mari şanse de supravieţuire sau, dacă totuşi rămânea în viaţă, ei credeau că va paraliza... Dar nu a fost aşa. Omul a rămas în viaţă şi s-a şi tămăduit. Iar primul drum pe picioarele sale l-a făcut la Mănăstirea Cuviosului... Un ateu ar spune că a fost pur şi simplu noroc, noroc şi atât. Dar omul ştia de unde îi venise ajutorul.

Într-un an, după ce capul Sfântului David fusese dus la Livanatele Ftiotidei, pentru ca oamenii să se închine, preotul care le avea în grijă se întorcea cu maşina spre mănăstire. Şoferul mai luase încă opt credincioşi, care voiau să meargă şi ei acolo. Era atât de multă zăpadă încât drumul nu se mai vedea. Brusc, maşina s-a oprit. Cu toate încercările şoferului de a o repara, maşina nu mai mergea. Când au coborât şi ceilalţi pasageri, au observat că la doi metri în faţa maşinii erau nişte cabluri electrice care, din cauza greutăţii zăpezii căzute pe ele, erau cam la un metru şi jumătate deasupra

pământului. Dacă maşina nu s-ar fi oprit, ar fi fost electrocutaţi...

După ce cablurile au fost ridicate cu ajutorul unui lemn, unul din pasageri s-a suit la volan, încercând să pornească maşina pe care şoferul încercase mai înainte de vreo zece ori să o pornească. Şi maşina a pornit imediat, tocmai pentru că pericolul trecuse. Vrând să se convingă că au fost ajutaţi de sfânt, cum au ajuns la mănăstire au dat drumul la lumină. Şi lumina mergea. Curentul nu fusese întrerupt de la prea multa zăpadă. Dacă ar fi atins cablurile, ar fi murit...

Multe daruri a primit de la Dumnezeu Cuviosul David... Când citim în acatistele sfinţilor că au alungat seceta, sau foametea, ne gândim: „Ce bine ar fi să se întâmple şi în ziua de astăzi astfel de lucruri..." Dar ele se şi întâmplă... În anul 1995 în zona Malesinei a fost secetă. Măslinii se uscaseră, măslinele se uscaseră în copaci, fără să crească. Oamenii erau trişti că nu vor avea ulei nici pentru hrana lor, nici ca să ducă la mănăstire pentru diferitele trebuinţe... Dar, cu toată acea secetă, prin rugăciune către sfânt, în anul acela s-au strâns multe măsline, din

care oamenii au făcut mult ulei. Localnicii i-au mulţumit sfântului cu inima plină de bucurie. Tot aşa îi mulţumiseră şi locuitorii din satul Disto, când, în viaţă fiind, sfântul uscase prin rugăciune mlaştinile din împrejurimi şi alungase mulţimea de ţânţari care îi supărau pe oameni...

O altă minune, săvârşită de sfânt când încă mai era în viaţă, a arătat cum oamenii lui Dumnezeu găsesc soluţii care altora li s-ar părea utopice. După ce a plecat din Evvia pentru a strânge cele necesare construirii mănăstirii cu hramul Schimbarea la Faţă, şi a ajuns până în Rusia, după ce primise ajutor şi de la creştinii din Moldova şi Ţara Românească, sfântul nu ştia cum să trimită acele bunuri în Grecia, fără a avea de-a face cu hoţii şi tâlharii acelor vremuri. Aşa că a scobit un buştean mare, a pus acolo banii şi lucrurile de preţ strânse, şi a aruncat buşteanul într-un râu din Rusia, rugându-se ca buşteanul să ajungă în Evvia, la Rovies, odată cu el. Şi aşa s-a întâmplat. După o lungă călătorie, ajungând la Rovies, a văzut buşteanul acolo. Oamenii care îl găsiseră se chinuiau să îl spargă cu topoarele, dar nu

puteau. Topoarele se rupeau sau se strâmbau. Abia când sfântul le-a explicat ce se află în el oamenii au înţeles de ce Dumnezeu nu îi lăsa să spargă lemnul copacului...

Seamănă cu o poveste această întâmplare, nu-i aşa? Parcă văd un zâmbet în colţul gurii oamenilor puţin credincioşi. Cine poate crede aşa ceva? Prea e exagerat totul... De fapt, problema este foarte simplă: credem sau nu credem ce învaţă Biserica sau ce citim în Vieţile Sfinţilor. Iar dacă nu credem, degeaba ne numim creştini...

O femeie din Tesalonic, pe nume Ecaterina, a ajuns la Mănăstirea Cuviosului în anul 1993, la câteva luni după ce i se făcuseră mai multe analize ale sângelui. La două laboratoare diferite i se dăduse acelaşi rezultat: şi anume că avea antigen Australia pozitiv. După ce s-a rugat cu credinţă sfântului, când analizele au fost repetate, i s-a spus nu numai că nu era bolnavă, ci că nu avusese niciodată antigenul acela în sânge.

Dacă citim minunile Cuviosului David - şi vă îndemn pe toţi să îi citiţi Viaţa, scrisă

de Mitropolitul Teofil - sau dacă citim alte vieţi de sfinţi, observăm că cele mai multe sunt cu vindecări trupeşti. Şi asta pentru că de cele mai multe ori oamenii cheamă ajutorul lui Dumnezeu la vreme de boală sau de alte necazuri. Dar sfinţii nu sunt doar doctori iscusiţi. Ci, orice necazuri avem, ne vin în ajutor. Această Ecaterina din Tesalonic voia să cumpere, împreună cu soţul ei, un teren. Erau gata să cumpere un teren, dar au trecut şi pe la Mănăstirea Cuviosului, pentru a-i cere ajutorul. Şi imediat, chiar a doua zi, au găsit un teren mult mai bun, cu o casă aproape terminată...

„Ce e duhovnicesc în această minune?" – s-ar putea întreba cei de bani gata, cărora nu le-a lipsit nimic din copilărie. Dar cei care au trecut prin probleme similare înţeleg cât de important a fost pentru familia respectivă acel ajutor. Odată a venit la Sfântul Ambrozie de la Optina o femeie în vârstă, care era foarte tristă că gâştele îi mureau şi nu ştia ce să mai facă. Sfântul a sfătuit-o cu multă atenţie, stând mai mult timp cu ea. Când, după plecarea femeii, un ucenic l-a întrebat pe sfânt:

„Batiuşka, dar ce ai petrecut atâta timp cu femeia asta? Ce contează nişte gâşte?", sfântul i-a răspuns: „Nu îţi dai seama cât de importante erau pentru această femeie gâştele acelea..." Poate la fel de importante cum e o vacă pentru o familie de oameni săraci, care fără laptele acela nu ar avea cum să supravieţuiască...

E important să vorbesc puţin şi despre apa de la izvorul Cuviosului. Într-o zi, o femeie avea dureri de cap insuportabile. Ducându-se să se închine la moaştele Cuviosului, după ce s-a închinat, s-a dus la izvorul cuviosului să bea apă sfinţită. Când a băut, a văzut chiar mâna Cuviosului David cum binecuvânta apa care curgea acolo. Şi durerile de cap au părăsit-o de îndată...

Dar câte alte minuni nu s-au făcut cu această apă... Şi nu doar vindecări. Unele femei credincioase, când făceau pâine, puneau puţin din această apă sfinţită în loc de drojdie. Iar pâinea creştea, pentru credinţa lor şi ajutorul Cuviosului...

Mulţi pelerini merg la mănăstirea din Evvia. Unii cu credinţă, alţii în vizită, în excursie. Să vadă locuri frumoase... În

funcţie de credinţa pe care o avem vine şi ajutorul sfinţilor, să nu uităm asta. Să ne ajute Bunul Dumnezeu ca de acum înainte să punem început bun mântuirii noastre, şi să îi cerem ajutor Sfântului David pentru a înfrunta toate ispitele şi necazurile care ne stau înainte. Amin.

Vindecări minunate ale Cuviosului David

Copilul suspect de encefalită

Un copil de unsprezece ani avea o formă gravă de pojar. Când a făcut temperatură de 41° C, a început să delireze. Întrucât era suspect de encefalită, doctorița pediatru care l-a consultat i-a dat trimitere la spitalul de copii. Înainte de a pleca de la ea, doctorița l-a binecuvântat pe copil cu o iconiță a Cuviosului David. Atunci copilul a exclamat: „Mi-a ieşit ceva din cap". Venind acasă pentru a-l pregăti pe copil pentru spital, părinții au constatat că temperatura îi scăzuse. Se făcuse bine...

Cancerul intestinal schimbat într-un microb

O femeie avea cancer intestinal. A făcut chimioterapie, suferind mult. S-a rugat: „Dacă Tu, Doamne, îngădui să mă chinui în această boală, dă-mi şi putere ca să o îndur". „Dumnezeul meu, fă o minune cu mine, pentru că am şi un copil! Fă aceasta măcar pentru el!"

După o vreme, doctorii i-au spus că boala îi afectase şi ficatul. Când, după patru ani de suferinţă, s-a dus la mănăstirea din Evvia, acolo a fost binecuvântată cu Sfântul Cap al Cuviosului David. Apoi, repetând analizele, i s-a spus că nu are cancer, că are un simplu microb...

Dureri insuportabile la mână

O femeie avea dureri mari la o mână, dar nu putea să ia medicamentele, întrucât în perioada aceea îşi alăpta fetiţa cea mică, în vârstă de şase luni. Din cauza durerilor, mâna i-a fost pusă în ghips. După opt luni de suferinţă, doctorul i-a recomandat să facă injecţii cu cortizon, dar femeia a refuzat,

fiindcă era din nou însărcinată. După ce a mers la mănăstirea Cuviosului David, unde a fost binecuvântată cu sfintele moaşte şi unde mâna i-a fost miruită cu ulei de la candela cuviosului, durerile au început să o lase şi în câteva zile a fost vindecată.

După opt ani, femeia devine mamă

În luna septembrie a anului 1992, un om a venit cu soţia sa să se roage la Mănăstirea Cuviosului David, pentru că nu aveau copii, deşi erau căsătoriţi de opt ani. În luna februarie a anului următor, soţia a rămas însărcinată.

Rana de la gât

O femeie a fost lovită de o rudă de-a sa atât de tare, încât doctorii i-au spus că, din pricina rănii, va trebui să poarte până la sfârşitul vieţii un colan la gât. În anul 1993, fiind binecuvântată pe cap cu Sfântul Cap al Cuviosului David, vertebrele de la gât i-au trosnit şi de atunci durerile au lăsat-o. După patru luni în care a purtat acel colan,

i s-a arătat Cuviosul stareţ Iacov, care i-a spus că peste alte patru luni va fi sănătoasă.

După trecerea acestui interval de timp, s-a dus din nou la doctor şi când doctorul a văzut noua radiografie s-a închinat, nevenindu-i să creadă că în faţa lui era femeia care avusese gâtul bolnav.

Vindecarea ochiului operat

În anul 1973 o femeie a început să îşi piardă vederea la ochiul stâng, după ce fusese operată. Când a venit la mănăstirea din Evvia şi preotul mănăstirii a binecuvântat-o în dreptul ochilor cu mâna cuviosului, s-a tămăduit. A început să vadă chiar mai bine decât atunci când avea ochiul sănătos.

Copilul a eliminat cuiul pe care îl înghiţise

Un copil a înghiţit un cui de 5-6 cm. După două zile, rudele i-au sfătuit pe părinţi să-l ducă pe copil la doctor. Dar tatăl s-a rugat Cuviosului David, cerându-i să scoată cuiul din stomacul copilului. Nu după mult timp, copilul s-a dus la baie. A ieşit de acolo ţinând

cuiul în mână, fără să i se fi întâmplat nimic care să îi fi pus sănătatea în pericol.

După un accident de motocicletă fatal

În ziua de 24 iunie 1993, un tânăr de nouăsprezece ani a fost lovit de o motocicletă. În urma accidentului, a avut loc o decerebrare, adică s-a întrerupt legătura dintre creier şi restul organismului. Doctorii se aşteptau ca tânărul să moară. După şapte zile, creierul începuse să putrezească. Atunci, părinţii lui au mers la Mănăstirea Cuviosului David, au făcut un paraclis către cuvios împreună cu părintele stareţ Chiril, iar apoi s-au întors la spital. Cu ei venise şi un părinte mai tânăr din mănăstire, care avea cu el mâna Cuviosului David. După ce l-a binecuvântat pe tânăr cu sfintele moaşte, părintele i-a citit o rugăciune. Când, în ziua următoare, medicul l-a consultat pe tânăr, a constatat cu surprindere că starea sănătăţii acestuia este bună. După câteva zile, tânărul a ieşit de la terapie intensivă, şi, după alte câteva zile, i s-a scos tubul de oxigen. Atunci, tânărul

a mărturisit că îl văzuse pe Cuviosul David împreună cu Stareţul Iacov şi aceştia îi spuseseră că se va face sănătos. Bunica tânărului, o femeie credincioasă, fusese înştiinţată în vis de această minune.

O fetiţă avea leucemie...

O femeie care fusese vindecată de o boală grea de Cuviosul David le-a vorbit despre acesta părinţilor unei fetiţe care avea leucemie. Mama fetiţei, auzind numele cuviosului, şi-a luat fetiţa în braţe şi a ridicat-o în sus, rugându-se cu credinţă: „Sfinte al meu, Davide, fă-mi bine copilul". Din acea clipă, fetiţa s-a vindecat de leucemie.

Izbăvirea de vise diavoleşti

O fetiţă de cinci ani se trezea în fiecare noapte speriată, din cauza unui vis diavolesc care se tot repeta. Încă de la vârsta de un an avea astfel de vise care o făceau să plângă de frică. După ce mama fetei s-a rugat Cuviosului David, fata nu a mai avut acele vise.

Deşi la început, mama şi-a dat seama că fusese o minune a Cuviosului David, mai apoi, din pricina îndoielii, i-a cerut acestuia în rugăciune să mai facă o minune, pentru a se convinge că ceea ce i se întâmplase fetiţei ei se datora rugăciunilor cuviosului. În a treia noapte după ce se rugase astfel, i s-a oprit respiraţia şi a eliminat pe gură un chist care o chinuise mulţi ani – iar doctorii îi spuseseră că se vindecase. Mergând a doua zi la medic şi spunându-i cum eliminase chistul, acesta a confirmat că avusese loc o minune.

Copilul cu arsuri pe tot corpul

Pe 24 decembrie 1995, în ajunul Crăciunului, părinţii unui copil fierseseră apă într-o cratiţă, ca să îi facă fiului lor inhalaţii pentru a respira mai bine. Dar cratiţa s-a vărsat şi apa fiartă a curs peste copil, provocându-i arsuri pe tot corpul.

Fiind dus la spitalul din Iraclia, de acolo a fost transportat de urgenţă cu un avion militar în Atena. Doctorii au afirmat că erau şanse de doar 10% ca să rămână în

viaţă, iar dacă va supravieţui, va avea probleme de sănătate.

Fiind cu copilul la spital, părinţii au văzut că o femeie, mama unui alt copil bolnav, citea o carte cu viaţa şi minunile Cuviosului David. Părinţii i-au cerut femeii să le împrumute cartea, dar aceasta nu le-a dat-o, pentru că se pregătea să fie externată împreună cu copilul ei. Dar, mergând să ia biletul de externare, fără niciun motiv i-au spus să mai stea o zi în spital. Întorcându-se în salon, a dat părinţilor cartea pe care mai înainte le-o refuzase.

După ce au citit din ea, părinţii copilului au sunat la mănăstire ca să le ceară părinţilor să facă o rugăciune şi un paraclis pentru copilul lor. În acea noapte, mama a visat cum cineva ţinea în mâini o parte din moaştele Cuviosului David şi a întrebat-o dacă vrea să binecuvânteze cu ele copilul. Femeia l-a rugat cu credinţă să facă aceasta.

În zori, femeia a observat că pielea opărită a copilului începea să cadă de pe el ca nişte solzi, fiind înlocuită de piele nouă. Directorul spitalului şi medicii au fost surprinşi de schimbarea neaşteptată a stării de

sănătate a copilului, şi au spus: „Oare cum este cu putinţă ca după atâţia ani de experienţă să facem o greşeală atât de mare în privinţa evoluţiei stării copilului?"

Doctorii au spus că va dura mult până ce copilul va putea să meargă din nou. Dar, în luna februarie a anului următor, părinţii l-au dus pe copil să se închine la mănăstirea din Evvia. Fiind binecuvântat cu Sfântul Cap al Cuviosului David, când a ajuns în ziua următoare acasă, copilul a început să meargă din nou.

Durerile femeii lehuze

O femeie lehuză se simţea foarte rău, având dureri în tot trupul. Cumnatul ei a mers la Mănăstirea Cuviosului David şi le-a cerut preoţilor să meargă cu Sfintele Moaşte ale Cuviosului pentru a o binecuvânta pe bolnavă. Când cumnatul a plecat de la mănăstire, femeia a început să se simtă mai bine, iar când Sfintele Moaşte au intrat în casa femeii, durerile ei s-au oprit şi ea s-a însănătoşit.

Vindecarea copilului surd din naştere

Un copil de cinci ani, care era surd din naştere, a mers împreună cu bunica sa şi cu un grup de pelerini la mănăstirea Cuviosului David. Bunica a cerut unui părinte de acolo un obiect care era agăţat de icoana sfântului. Întrucât se obişnuieşte să se pună obiecte drept mulţumire pentru diferite tămăduiri sau alte minuni ale sfinţilor, bunica a avut credinţă că dacă va primi un astfel de obiect îi va fi de mare folos. A mai luat şi ulei din candela cuviosului şi agheasmă, rugându-se cu credinţă pentru tămăduirea nepoţelului ei.

Noaptea a pus obiectul acela sub perna copilului şi i-a uns urechea cu uleiul luat din candela cuviosului. Dimineaţa, copilul a început să audă ca şi cum mai înainte nu ar fi avut nicio problemă.

În noaptea următoare, bunica a auzit în somn o voce dulce spunându-i: „Ana, să citeşti cartea cu viaţa şi minunile Cuviosului David!" Femeia a făcut aceasta, mulţumindu-i Cuviosului David pentru grabnicul ajutor.

Aluniţa a crăpat şi a dispărut

Un bărbat din Atena, pe nume Constantin Bacrisioris, avea o aluniţă mare în partea stângă a frunţii. După ce a fost la doctor şi acesta i-a cauterizat-o, aluniţa a reapărut, crescând mai repede decât înainte. Vreme de un an şi jumătate medicul dermatolog i-a dat diferite alifii şi medicamente, dar situaţia continua să se agraveze. Aluniţa devenise neagră şi trebuia operată, deoarece a doua cauterizare nu se putea face.

Venind la mănăstirea din Evvia, bărbatul l-a rugat pe părintele stareţ să îi facă semnul crucii deasupra aluniţei cu Sfântul Cap al Cuviosului David. După ce a făcut aceasta, stareţul i-a spus să îşi ungă în fiecare dimineaţă aluniţa cu ulei luat din candela sfântului.

Constantin a urmat sfatul părintelui stareţ şi, după câteva zile, aluniţa a crăpat în mai multe părticele, iar apoi a dispărut cu totul, fără să lase niciun semn pe piele.

Arsurile dispar fără urme

O femeie s-a dus într-un pelerinaj la mănăstirea Cuviosului David. De acolo a cumpărat cartea cu viaţa şi minunile cuviosului şi a luat apă sfinţită din izvorul cuviosului.

Întorcându-se din pelerinaj, într-o zi a avut o ispită: în timp ce îşi pregătea cafeaua, a văzut că nepoţelul ei, în vârstă de şase luni, era gata să se rostogolească de pe măsuţa pe care fusese pus. Femeia a luat într-o mână ibricul şi a alergat să prindă copilul. Dar, în timp ce alerga, cafeaua fierbinte i-a căzut pe mână şi pe faţă. Din pricina arsurilor, pe piele i-au rămas semne. După ce a citit cartea despre viaţa şi minunile cuviosului, a luat apa sfinţită şi şi-a umezit cu ea faţa şi mâinile. Iar semnele de la arsură i-au trecut...

Tumoreta a sărit singură

O femeie avea o tumoretă de culoare neagră, care creştea. Mergând la Băile Edipsos, în timpul şederii acolo a ajuns de câteva ori la mănăstirea Cuviosului David. A cerut de acolo puţin ulei din candela sfântului, şi i s-a rugat cu credinţă: „Sfinte David, curăţeşte-mi

umflătura care mă chinuie şi eu voi aduce un dar pentru împodobirea icoanei tale".

S-a rugat aşa mai mult timp, dar ajutorul cuviosului întârzia să se arate. Însă femeia nu slăbea în credinţă. Într o zi, după îndelungi aşteptări, când şi-a făcut semnul crucii pe acea umflătură cu vată îmbibată în ulei din candela Cuviosului David, umflătura a sărit pur şi simplu în mâna ei, iar apoi a căzut pe jos. Femeia scăpase de tumoretă.

Vindecarea cancerului laringian

Un bărbat avea dureri mari în gât şi era răguşit. Când a ajuns la doctor, i s-a spus că are cancer laringian. Înainte de a merge să i se facă biopsie, bărbatul s-a spovedit la mănăstirea Cuviosului David. Părintele Chiril, egumenul mănăstirii, i-a dat să bea în fiecare dimineaţă puţin ulei de la candela Cuviosului David şi de la cea a Fericitului Stareţ Iacov.

Când i-au făcut biopsia (scoţându-i pentru analize trei bucăţi lungi de 4-5 cm fiecare), medicii i-au spus că e nevoie de operaţie pentru a-i scoate jumătate din laringe.

Dar, vreme de o lună, bărbatul a continuat să bea din undelemnul primit de la părintele Chiril. Ulterior, consultând un alt medic, acesta i-a spus că gâtul său este sănătos. Nu se vedeau nici măcar cicatricele lăsate de biopsie.

După ce i-a făcut şi o tomografie, doctorul i-a spus că tumoarea pe care o avusese cu o lună în urmă dispăruse. Gâtul se vindecase.

Micul David, un dar după zece ani de căsnicie

După zece ani de căsnicie, doi soţi au venit să se roage la mănăstirea din Evvia. În prima lună după ce s-au închinat la moaştele cuviosului, femeia a rămas însărcinată. Ca mulţumire, s-a hotărât să-i pună copilului numele Cuviosului David.

Vindecarea chisturilor de la tiroidă

O femeie avea mai multe chisturi la tiroidă, şi îi era frică de moarte, pentru că avea copii mici şi nu voia să îi lase singuri. Dar soţul ei s-a rugat mult către Cuviosul

David pentru vindecarea ei, făgăduindu-i că vor veni amândoi în pelerinaj la mănăstirea sa. După o lună, ducându-se din nou la analize, doctorii i-au spus că nu mai are nimic la tiroidă. După alte două luni s-a dus cu familia la mănăstirea Cuviosului David, pentru a mulţumi pentru ajutorul primit.

Arătarea minunată în sala de naşteri

O femeie gravidă a primit de la sora ei cartea cu viaţa Cuviosului David şi ulei din candela cuviosului. Sora ei se rugase pentru ea la moaştele cuviosului. Când a ajuns în sala de naşteri, în ajunul prăznuirii Sfintei Cruci, femeia a văzut chipul Cuviosului David exact ca în cartea pe care o primise. Deşi acea naştere putea fi cu probleme şi pentru mamă, şi pentru prunc, femeia a simţit în chip minunat o mână care ajutat-o să nască şi totul s-a terminat cu bine.

Vindecarea fetiţei paralizate

O fetiţă paralizată, care nu putea merge pe picioarele ei, a fost adusă la mănăstirea

Cuviosului David în ajunul praznicului Schimbării la Faţă a Mântuitorului. În timpul procesiunii cu sfintele moaşte, când au trecut cu sfintele moaşte pe deasupra fetei, ea s-a ridicat şi a început să meargă. Primul drum l-a făcut în biserică, pentru a-i mulţumi cuviosului.

Naşterea Davidulei

Doi soţi erau foarte mâhniţi că nu aveau copii. Femeia rămânea însărcinată, năştea, dar după naştere copiii îi mureau. Într-o noapte a visat un călugăr care i-a spus: „Sunt Cuviosul David din Evvia. Te voi ajuta să dobândeşti o fetiţă, pe care o vei numi Davidula. Să o aduci şi să o botezi în casa mea şi acolo se va împărtăşi pentru prima dată cu Sfintele Taine".

Cuvintele Cuviosului David s-au împlinit întocmai

„Sfinte Davide, fă-mi bine picioruşul..."

În timp ce se juca, o fetiţă de unsprezece ani s-a lovit rău la un genunchi. Când

i s-a făcut radiografie, medicul a trimis-o imediat la spitalul din Atena.

Dar fata şi-a adus aminte de minunile Cuviosului David, la a cărui mănăstire fusese de mai multe ori, şi s-a rugat: „Sfinte Davide, fă-mi bine picioruşul, ca nici pe mine să nu mă mai doară, şi nici părinţii mei să nu se mai mâhnească".

După rugăciune, piciorul i s-a vindecat. Înainte de a pleca spre spitalul din Atena, părinţii ei au dus-o şi i-au mai făcut o radiografie. Dar medicul, văzând radiografia, le-a spus că avusese loc o minune.

De atunci, fata a început să vină periodic la mănăstirea din Evvia, fiind hotărâtă să repete acest lucru până la sfârşitul vieţii ei.

O problemă delicată

Un bărbat avea fistulă anală. Nici în urma operaţiei nu s-a vindecat. Mergea din şase în şase luni la doctor, pentru tratament. Avea dureri, şi din rană ieşea un miros urât, deranjant nu numai pentru bolnav, ci mai ales pentru cei care stăteau în apropierea lui. După aproape cinci ani de suferinţă, când

s-a dus la mănăstirea din Evvia şi a fost uns cu ulei din candela Cuviosului David, s-a tămăduit.

Copilul bolnav cu întârziere psihomotorie

Unul dintre copiii unui preot din Pireu s-a născut cu o tumoare chistică mare a canalului urinar stâng şi cu rinichiul drept mai mare decât cel stâng. Tratamentul cu antibiotice nu îşi făcea efectul şi copilul făcea des infecţii urinare. Analizele sale au fost trimise unei comisii medicale din Londra, care a fost de părere că era necesară o operaţie, chiar dacă erau mici şanse de reuşită din pricina dimensiunii chistului.

Când copilul avea optsprezece luni, un neurolog a constatat că are şi întârziere psihomotorie. După o lună de suferinţe, de rugăciuni şi frământări, părinţii au dus copilul la mănăstirea Cuviosului David. Acolo preotul i-a citit copilului rugăciuni şi l-a binecuvântat cu Sfântul Cap al Cuviosului David.

Când părinţii au ieşit cu copilul din biserică şi i-au dat drumul pe jos, copilul a

început să meargă şi să alerge. Tot atunci, a început şi să vorbească. Din acel moment, s-a tămăduit – chistul i s-a vindecat, iar el s-a dovedit a fi un copil foarte inteligent. Când a mers la şcoală, a ajuns cel mai bun elev din clasa lui.

Copilul dădea mărturie prin viu grai despre faptul că fusese vindecat de Sfântul David.

„Din clipa aceasta, eşti cu desăvârşire sănătoasă…”

În urma unei operaţii, o femeie ajunsese la reanimare. Făcuse edem pulmonar şi starea sănătăţii ei era critică. După nouă zile de stat la reanimare, în a zecea zi trebuia să i se facă nişte analize. Din neatenţie, după analize, asistenta a uitat să îi dezlege bandajele cu care îi legase strâns picioarele. Bandajele îi blocau circulaţia sângelui.

În noaptea aceea, femeia s-a aflat în primejdie de moarte. Amintindu-şi cum Cuviosul David îi ajutase şi în trecut familia, s-a rugat acestuia cu credinţă. Atunci a văzut lângă ea un monah care i-a spus cu

blândeţe: „Nu te teme. Din clipa aceasta, eşti cu desăvârşire sănătoasă. Nu ai nimic". Şi i-a cerut să îşi taie bandajele, spunându-i că o va ajuta el. Şi i-a spus cine este. Văzând cum păturile se ridicau de pe ea singure, femeia s-a speriat şi a strigat cu voce puternică după ajutor. Când au venit asistentele, i-au tăiat bandajele.

Dimineaţa, la ora 5, femeia s-a trezit simţind pe frunte mâna Cuviosului David şi l-a auzit spunându-i: „Scoală-te, eşti bine acum. Spune-le medicilor să ia aminte şi să nu mai facă greşeli".

Gândindu-se în sinea ei că doctorul care greşise în cazul ei ar trebui tras la răspundere, femeia a auzit cum Cuviosul David i-a spus: „Să nu faci rău nimănui. Trebuie să înveţi să ierţi".

Fiind tămăduită prin intervenţia Cuviosului David, femeia a venit la mănăstirea lui şi a mărturisit minunea pe care o trăise.

Scăpat de o nouă operaţie

Un copil pe nume Evstatie Curculiotis din Rovies, din nordul Evviei, a fost lovit la un ochi. Doctorul i-a făcut transplant de ochi. După o vreme, a început să aibă probleme cu ochiul transplantat. Fiind consultat în mai multe rânduri de medici, aceştia au afirmat că trebuie să fie operat încă o dată.

Cu câteva zile înainte de a fi operat din nou, tânărul Evstatie l-a visat pe Cuviosul David, care îi spunea: „Nu te teme! Eu te voi ajuta şi nu vei mai face nicio altă operaţie".

După ce s-a internat în spital pentru operaţie, doctorul a vrut să îl mai consulte încă o dată pe copil. Dar a văzut că ochiul se însănătoşise şi a spus în faţa tuturor că era prima dată în cariera sa de medic când era martorul unei minuni.

Tânărul Evstatie a venit mai apoi cu părinţii şi fraţii săi la mănăstirea din Evvia, pentru a-i mulţumi Cuviosului David.

Un tânăr se vindecă după un grav accident

Un tânăr de douăzeci şi cinci de ani a fost grav rănit într-un accident de maşină. Deşi accidentul avusese loc la ora 9 seara, tânărul a fost dus la spital abia a doua zi, la ora 11. Când tatăl său a aflat de accident, s-a rugat cu credinţă Maicii Domnului şi a plecat la spitalul din Lamia, unde fusese dus fiul său.

Însă, din cauza gravităţii problemelor de sănătate, de acolo tânărul a fost dus cu salvarea la un spital din Atena. Când salvarea a ieşit din Lamia spre Atena, tatăl lui, care mergea împreună cu soţia sa cu o altă maşină în spatele salvării, l-a văzut pe Cuviosul David binecuvântându-i. Cuviosul arăta exact ca în icoana de pe iconostasul care se află în biserica mănăstirii din Evvia. Tatăl tânărului avea evlavie faţă de Cuviosul David încă din copilăria sa, şi mergea periodic acolo ca să ajute mănăstirea cum putea.

În Atena, doctorii au hotărât să îi facă tânărului două operaţii la cap. Când tânărul a intrat în sala de operaţie, tatăl său l-a văzut din nou pe Cuviosul David, de data

aceasta mergând în spatele căruciorului şi intrând în sala de operaţii.

Cele două intervenţii chirurgicale au reuşit şi, după douăzeci şi cinci de zile de spitalizare, tânărul s-a externat complet sănătos. După câteva zile s-a dus la mănăstirea din Evvia împreună cu părinţii săi, pentru a-i mulţumi Cuviosului David.

O arătare minunată în visul unui bolnav

Un bărbat care avea mari dureri şi care urina cu sânge s-a dus la spital. După ce i-a făcut analizele, doctorul i-a spus că are cancer la vezica urinară şi că se poate ca situaţia să fie foarte gravă.

Într-o seară, bărbatul a avut un vis în care i-au apărut Maica Domnului, Cuviosul David şi Sfântul Ioan Rusul. Când a întrebat-o pe Maica Domnului: „Sfântul Ioan Rusul mă va face bine?", Prea Sfânta Născătoare de Dumnezeu i-a răspuns: „Nu Sfântul Ioan Rusul te va face bine, ci Cuviosul David".

Dimineaţa, când s-a trezit, bărbatul s-a simţit sănătos. Nu mai avea dureri. În urma

analizelor, doctorul i-a confirmat faptul că se tămăduise.

Nu a mai fost nevoie de operaţie...

O femeie din Malesina Ftitiodei s-a internat într-un spital din Atena, pentru a fi operată la vezică. Copiii ei s-au dus împreună cu ea la spital, dar soţul ei a preferat să meargă cu alţi credincioşi la mănăstirea din Evvia, pentru a aduce în satul lor Sfântul Cap al Cuviosului David. De mai mult de patruzeci de ani, în sat era obiceiul aducerii acestor sfinte moaşte.

Femeile l-au judecat pe bărbat că, în loc să meargă cu soţia sa la spital, el preferase să meargă la mănăstire. El a spus: „Eu mă duc la Cuviosul David, ca să-l rog să meargă el la spital, la femeia mea. Dacă aş merge eu la spital, ce aş putea face? Nimic. De aceea mă duc la mănăstire, ca să-l rog pentru aceasta".

Fiind la mănăstire, seara, după Vecernie, bărbatul a fost sunat din Malesina. I s-a spus că soţia sa se întorsese acasă, pentru

că doctorii constataseră că analizele îi ieşiseră bine.

A doua zi, venind cu grupul care aducea Sfântul Cap al Cuviosului David în Malesina, bărbatul şi-a aflat soţia sănătoasă.

Fetiţa bolnavă s-a vindecat

Un bărbat s-a dus să se închine Sfântului Cap al Cuviosului David, care fusese adus în Biserica Sfântului Trifon din Palinis.

După câteva zile, fetiţa lui s-a îmbolnăvit. Vreme de patru zile, a avut febră de 40,5° C. În a patra zi de febră, spre seară, bărbatul a luat cartea despre Cuviosul David şi a început să o citească deasupra capului fetiţei, rugându-se pentru vindecarea ei. El i-a făgăduit cuviosului că, dacă îi va face bine fetiţa, vor veni să se închine la mănăstirea lui.

După puţină vreme, rugăciunea i-a fost ascultată. Febra fetiţei scăzuse la 36,6° C. Ca mulţumire, mai apoi au venit la mănăstirea din Evvia, ca să îi aducă mulţumiri cerescului lor ajutător.

„Sfinte David! Dimitrie suferă! De ce stai?”

Un bărbat din Atena avea colici renale. De multe ori, ajungea la spital chiar şi la orele două sau trei noaptea. Doctorii îi tot dădeau calmante, spunându-i că are piatră la rinichi.

Odată, venind să se închine la mănăstirea din Evvia, bărbatul a făcut o colică renală. După ce a luat nişte medicamente, durerile i s-au mai liniştit. A doua zi însă, spre sfârşitul Sfintei Liturghii, durerile au reînceput. Fiind dus la un spital din apropiere, i s-a făcut o injecţie calmantă, dar aceasta nu a avut efect. Fiind trimis de medic la un spital din Atena, bolnavul a preferat să se întoarcă la mănăstirea Cuviosului David.

Ajuns la mănăstire, durerile l-au supărat în continuare. Alţi pelerini aflaţi în mănăstire i-au spus că ar fi bine să plece totuşi la spital. Pentru că durerile nu încetau, stareţul mănăstirii, Fericitul Iacov Tsalikis, a mers împreună cu alţi părinţi şi a luat Sfintele Moaşte ale Cuviosului David. L-a

binecuvântat pe bolnav deasupra părţii bolnave şi s-a rugat: „Sfinte David! Dimitrie suferă! De ce stai?”

După aceasta, durerile s-au atenuat. Bolnavul a adormit. Când s-a trezit, era sănătos. De atunci, nu a mai avut probleme cu rinichii.